

P

Enkrat sta bila oči in pa mati; sta imela sina. Oni do smrti in mati do se, preden je bilo leto sholi, spet zmožili; in sinček je dobil pisanege očeta, hudega očeta, kakor so, po navadi vsi sinovi hudi. Matere pa ni mogel očka videti, in temu ni bilo nič več dobro; večkrat je bil tepen. Za vsako malo stvarico je dobil. On, ki je malo zrasel, je vzel vsak dan hrane parče. Ljudi pa jih je bilo od doma na travnik. V holi in sholi travnika pa je bil velik gozjd. Zjutraj jih je znal, ko se je dan navelič, in pred jih ni smel dovolj prignati, da je solnce na polkne stalo. Če jih je pred prignal, pa je bil tepen, če je preporno prišel, pa je spet dobil. Tako je že se preletel, in kakor je bil dan na pasči, kaj bi naj bolj vedel.

Enkrat je ravno pasel, in nekaj pastirskega ravnanja. Kar zadnji čim iz gozda teta, kakor bi iz sinu pokalo; zmiraj bliže in bliže hrabe so se in jale parče, do ozdignile po koncu glave, nastavile ušes in poklusale, kaj je to. On pa se je zmiraj bliže odidal; že je na travniku. Očka in očka pa ni ga videti, ni bi pokal. Kar se spravi med hrabe, jih zapodi in razjeme. Hrabe pa ozdignijo po koncu in vsake drugam spetja. Pastirčka je bilo strah, ni vedel, kaj bi počel; za hrabami tihel ali domu sel. Kar mu ni bilo mogoče dobiti, ker so mu kucalo vpred oči zginile; ni vedil, kam jih iskat iti. Domu se je dal; sra je bila se le dojet; je se dokaj manjšalo do goldue. Hudi očetu, je vedil, da ga bode tepel. Kaj je storiti? Sel je domu. Privrhal je, ker je mislil, da je hrabe zgnubil; ali hrabe so bile že doma; vse o hrabe obročne. Hudi očetu pa ga krega, zmerja in pretapa, za kaj je tako zgnudaj domu prignalo. On pravi, kaj in kako, ali hudi očetu nič ne verjame; stasno mu zagnuje če do se kdaj pred golduem domu prignal.

Kljugi dan je spet znal. Precej je se manjšalo do goldue in soluce je se le na devatih stalo; bila je se le tretja ura zjutraj. Kar spet zadnji od daleč tisto pokanje, kakor večraj, čim iz gozda; zmiraj bliže in bliže. Že je na travniku. Očka in očka, pa ni ga nobenega videti, ni bi pokal. Kar se spravi med hrabe, jih razjeme in zapodi. Hrabe pa ozdignijo po koncu in vsake drugam spetja. Pastirčka je bilo strah; ni vedil, kaj bi počel; za hrabami tihel ali domu sel. Kar mu ni bilo mogoče dobiti, ker so mu kucalo vpred oči zginile. Ni vedil, kam jih iskat iti. Domu se je dal. Hudi očetu, je vedil, da ga bode tepel in daus se bolj; kakor večraj. Soluce se ni na devatih stalo, dve uri je se manjšalo do goldue. Kaj je storiti? Sel je domu. Privrhal je in se mislil je se dal, kakor večraj; ker je spet mislil, da je hrabe zgnubil, se bolj pa zato, ker se je hudega očeta dal. Ali hrabe so bile doma; vse o hrabe pri vsaki obročne. Hudi očetu pa spet stasno zmerja, krega in pretapa, za kaj je spet danu tako zgnudaj domu prignal, ker se ni goldue. On pa pravi in pravi, kaj in kako, kakor večraj pa vse zastonj. Hudi očetu nič ne verjame, in mu stasno, strahno, če se bolj stasno, kakor večraj zagnuje, če bode se kdaj prepzgnudaj prignal, kakor večraj in danu.

2
Kruko juto pride. Spet nastati na pašo, die ne jomaga, se se čisto
druči. Moja, in des le moja, gle in žene spet na travnik v sedle gozda. Pa
v stahu pričakuje spet, da bo soluce na deset petlov. Bljaja se čes, in bljo
dijo je je. Tunko postuša. Vohrat vasa nastati, nič ne čisti, se kaže se čuca
sancega sebe časa, ot kterim se vna postu zabidati. Se majimo manika.
Zalaj samo tuncje postuje, hanoj večaj. Se dol, tunko postuša. Post:
post: post post post: se zadisi daleč od njega. Glavo zapazile je večaj
in pred očerajjim kajto jomuni - do se jujale, postu, do vudigzile
jo hanoj glave se sledu je med rje pripolalo. Pastirček tudi vicačal.
Zame čes, se vesi naj, tuncje hanoj za lep, jo zapodi, koja in na
gaya, kas se da. Glava pa tunc in bljaja daleč daleč vplučkoma,
hanoj jo roge nesto. Bljaja in bljaja, da na kraj dezdna pridigje.
L'č' hanoj tuncje vauj, kas se ni mogla vdergati, je bila preveč zlatena.
na glavo prileti in se pice do dolega ubije. Pastirčka je pa bog vasa
del, da se mu ni nič zgodilo. Samo vasa mu je vplu, da se ni dolgo
zvedel.

Čez kej časa pa se zavé in predlanci. Vidi klavo pravu se
vbito in vso razmarneno. Pred njim je stena, za njim je stena. Same
visoke stane na obeh straneh, steno včasje spred in zad. Na oboj
stano je skor nemogoče. Tudi se obrniti in nazaj, ki pastirčku
dvakrat vasa včasje zdi. Prva nemogočnost je stena, stena stala,
visoka pec, druga nemogočnost je pa stena pred postu in hanoj
sencou, da bi spet vasa ne bil, če bi dancu prišel. Se, da je bolj evo
nemogočnost plemagati, hanoj pa dde. Gle in vasa tuncje naprej spredaj
pred seboj, se pečevaj, kaviho vasa, in vasa in vasa, da se na vasa
priplesa in nemogočnost plemaga.

Čepa vasajava se tuncje, pred njim vpriste in daleč stoli je ni
dilo nič viditi. Tu pa gle dale in dale, hanoj ga roge nesto. Pa
ni in le moče bito vasa hise. Tuncje je dilo hanoj pice, soluce je
je zahajalo, pa le se robene hise. Tuncje je nastopil in se le tuncje po
voci je prišel do postopja, ki je na hanoj stalo. Ni je dilo žive
dusi hanoj, tudi ne čisti vasa. Pastirček tudi gle na hanoj
stoji vpriste vasa v vasa in stoji duri v duri, v lepo vasa. V
vasa pa ni dilo žive dusi, ni ga dilo človeka. Samo miža je stala
v hanoj, na miži dve vasa naj, doljših jedi in vasa naj, krajšega
vina, hanoj navlase za vasa človeka pripad vasa. Pastir je
bil lačen, sede za mižo, se spravi nad jed, in je in vasa, vohrat
vasa se vprazi. Hanoj je pa vasa iz vasa položil, se vasa duri
in v hanoj vasa vasa. Tuncje se ga vasa, in vasa čez kej časa, da
se ni mogel vdergati, kas je bil preveč lačen. Hanoj pa vasa, nič
se ne vasa. Č' hanoj vasa vasa vasa in vasa vasa, do v vasa
vasa hanoj vasa juto hanoj, v vasa vasa in vasa vasa vasa, na miži
vasa je pripad vasa. Hanoj se vasa je tako, da do v vasa vasa vasa. Hanoj se
do v vasa vasa, kas se vasa je vasa vasa in vasa vasa. Hanoj vasa vasa.
Tuncje je postaja, vasa hanoj do vasa vasa vasa. Hanoj vasa, hanoj se vasa
in vasa, in vasa do vasa vasa, da je soluce na vasa vasa, vasa se
vasa je dilo je vasa na miži. Pastir, se vasa in vasa. Hanoj je pa
vasa, spet pride vasa. Hanoj vasa vasa vasa. Hanoj vasa, ki je bil vasa.

moj mucec: če ti je volja pri meni služiti, do smel, kakor sin ti svoj dedel,
 došlo, prijino in očelo dobo; delal pa ne boš nič drugega, kakor tega le
 dela do pridno vedoval. Tako juto, vsako spoldue in vsak večer sin do štiti
 je in druge klaje, ki jo do vseh na svilih pripadajo vsakal, polladal, ga
 lepo vstital in čedil vsak dan. Tega kova sikhota do pa vsako juto,
 vsako spoldue in vsak večer, s tute biceu, s tute s koto vidi, vsakal
 in sikhil na svo moč, kakor glo in kakor dolgo se ti dode jubit. Na
 pa, da mu ser suč se polladaš, kakor samo vselij s poldue, ko pa doš
 naplital, suč večer pest suhe klaje ali kaj ali pa nič, kakor se ti do
 splo, da mu le toliko das, da lahote ne pogine. To do delal, to rnas
 zapoved. Zapoved je pa ta: Tane, na vrtu je polketa rupa, se naj,
 če o njo pogledaš, ali iz nje zjaneš. To tbi do, preč; tane je hud
 strep to je vse, kas imas rediti. Mo letu dan pristil nazaj, rano dan
 leta, in ti doš dobil plačilo, da doš gotovo zidovolju, če doš zvesto
 spravljal, ser pa goje tbi.

Pater je o vse dovolil, se bog, da je službo dobil; posebno pa,
 ker se do smel skor suč opravilo.

Tako juto, ko je vstal, je dobival došlo, vsako spoldue prijino,
 vsak večer večerjo. Vselej zjutraj je volu prav dobo, polladal, in vselij
 spoldue in vselij večer; in vselij zjutraj je kova sikhota bical, vselij
 spoldue in vselij večer. In vselij večer je smel posteljo posteljno in
 tako mehko vrahilju, da se ni svoje ziv rni na taki postlji spal.

Keto je pretelko, se je služil, in vsako leto dve leti ste pretelko,
 se je služil; tri, štiri, pet, se let je pretelko, se je služil, in vsako leto
 vsako juto, vsako spoldue in vselij večer je lepo dobo polladal delu,
 kova sikhota je pa neusmiljeno bical in pretopal.

vsako leto pa je pristil gospodar, ga je vselij, pošalil in rnu dal
 trikrat toliko plačila, kas ga imajo ser trije kovaški klapei.

knega due spoldue, ko je rano die o rohe vzel in sikhota
 mahati jel, da se revsče prav volje točilo, se vse čisto in rnu in
 je shakalo, da se mu je prav vnililo, kaj spreprosi, kakor vedaj
 beleauo va solica in pravi klapei: ah, sniti se, justi me, rihar
 me acc ne toci. se služaj, gospodarja, to ti se do o prid. Gospodar
 je hud copernik, in je muče o kova sprumud. Naj, se me, delilo
 plačilo te objubim.

mladenc je vsteruel, ko je služil kova govediti. blizje sind
 dobro vsee. Teda, mu rce in pravi: tako pa mi je mogče te rediti?

Kovj: kakler copernik domu ne pride, je se dolgo. Tanc polladaš
 muč tbi, kakor dozdaj volu, in vsta tako pretopal, kakor dozdaj, muče.
 jaz dou sikhov, se zredil in midva bodesa rila; tane doš zredil in jaz dou
 dirjal. Na naje pa copernik došil se dode, je pa tuda, da vsta tako vstopal
 in vstredal, da dode kovej stal. Zaka, copernik se dode nazaj vsedel in
 ga rana jahal. Biti pa pred se smeah, kakor zraduji deu, in naj in koto
 imas tihlat storiti, te bodene je opravim casu povdal.

mladenc gre der, na svili, prinesel naj bolje klaje, jo poloji
 sikhote, ga rnuaji in očedi. Na pa tako prucebiko vlakija in va:
 Joka, da goje! Tako dda dan za muvone, in dan za muvone se
 sedi in bolje viko, kol dince pa slabi in hujša.

Če neka dva hudi blazne poročita, gleda in pregleduje, kakor samo vinskih sič
 oplaviti. Zvedavost se ga loti, ko pride do kupa. Kajci je neki pravi dem
 sedi-tuki notri? Upovom mi stipe. Gre in oddala pogleda v junc, vidi ne-
 kaj svetlega. Kajci je pravi? Stegne roko in pomoti prst v bitčavo. Bila
 je pa sama čista glata voda glatavica. Kakor vinskih drugane obrisati, ga
 boriše ob lasi, in vse laje se racunkat poglate in glati stancjo. Če bi
 jih je tudi postigel, so mu pa spet glati grastli. Na di ga pa dlo se
 vidil, če je napravil čepico, tako, danec je vse lasi shla v rde in vrbli odhil.

Se čit dui, in hito bode minulo. Zdalj seče soko blazne. Sed je, da
 se pripravil za popotovanje. Pjidi v tlet pod viso. Dnu doli bode nobil vake
 veste rovine in lopat. Nepe vatte nove in vse zanjavele stare. Čuste vottle
 rovine, pruti vottle lopato, vsemi rujavo rovine, vsemi staro rujavo
 lopato. Shoplje, tuki pod pragom čevlj globoko, čevlj široko in čevlj
 dolgo junc. Vjunci bode nobil vso novo drago vottle oblačilo. To vllci
 pojute in junc. Nobil bode tudi vso koushko opravo, v to mence opravo,
 mence zasedi, in dirjava, dirjava, da pridena drugane vllci. Proč od
 tod, da naju in bode nobil niholi več hudi copernik.

Bluzji dau gre v prave pod viso. Vidi vake veste rovine in
 vake veste lopat. Pevik vottle novik, in starik rujavik. Pregleduje
 te, pregleduje mce. Čuste vottle nove: vjuncu rujave stare. Shoplje pod pra-
 gom in shoplje čevlj globoko, čevlj široko in čevlj dolgo junc. Vjunci doli
 vso novo vottle oblačilo in koushko naj drajšo opravo.

Tu bluzji dau vllci vottle oblačilo in opravo por vottle kousje. Vela pa če
 na vse gadije tako manulati, da vllci steti ne mogel. Pledu pa vottle zasede
 mu huj seč: vjunci vottle štigelj, štit in vlli. Taba vllci nana vllci trojiga.

Zdalj zasede kousje. Zudizjata, in dirjata, dirjata, kakol di ju mudi
 vllci in dirjata čli dau in celo noč.

Copernik pride drugi dau domu, gre v hleo pogledat, in ko je vi-
 dil, da si včeta in vilo, se mu je kaj glalo, kaj in tako, prce je vedil, da sta
 pobegnila. Neotegoma zasede vlla, ga žene in žene in tako vllci, da pobegijunca
 v vllci in duvaci vllci. Sioko pa pravi vllci: Poglej, poglej, če si vllci za nana.

Bladenc pogleda in prestavilo seče: vjuncu, ravno kak nana bode
 za petami! Huj, huj, sioko pa pravi: Vllci hito štit na tta. Vllci seč, in ko di vllci,
 graste za njima vllci, vllci vllci, dolgo, dolgo in široko.

Dirjata, dirjata, da mine dau in mine noč. Spet seče soko: Poglej, pog-
 lej nazaj, če ne gre je spet za nana. Bladenc se vllci in prestavilo seče:
 vjuncu, ravno kak nana bode za petami! Huj, huj! Sioko pa pravi spet seče:
 Vllci hito vllci na tta. Vllci vllci, in ko di vllci, so se luže in vllci vllci
 lite globoko daleč na široko sholi.

Zudizjata, in dirjata, da mine dau in mine noč. Vllci copernik je luže
 in vllci vllci in pobegijunca v noči in duvaci vllci vllci. Spet seče
 soko: Poglej, poglej nazaj, če ne gre je spet za nana. Bladenc se
 vllci in prestavilo seče: vjuncu, ravno kak nana bode za petami!
 Huj, huj! Sioko pa pravi seče: Vllci hito štigelj na tta. Vllci štigelj, in ko di
 vllci se vllci za njima vllci vllci vllci vllci in vllci, vllci
 vllci, da je vllci nemogče vllci vllci. Copernik vllci vllci vllci vllci. Vllci
 vllci vllci vllci vllci vllci, da se vllci vllci vllci vllci.

Zdalj sta bila tava se le vllci vllci, in sioko je vllci dirjata,

Ker je bil že sila spkhan. Ti dui je dijtal. Hoj naprej in ti roči, da nič ni po-
 čibal. In dalec dalec sta pridila, dalec dalec dejalo. Dvorniki dejali sta
 se, ostroica & vojzdu blizo potoka. Tudi je reči vito mladencu & njegi sti,
 vitesho oblačila obliči, ga pod vito belelo vito, ki je kraj potoka lasta,
 polopati in svoje stalo oblačilo obliči. Tudi je reči: mene pa dui tukaj
 o to vito, in kadar ti bude kraj nudega ali kraj drugoga tacega, pride k meni
 in jaz ti bodem pomagat. Tudi pa paje, prišel do do Maljovega grada,
 prosi in prišel tam sluške, sedel pa se & obliči reči ganosi v a najo, pomeč.

Mladencu je stobil tako. Sedel je & kuje, obliči vitesho oblačilo, ga
 pokopal pod vito in svoje prejšnje oblihel. Kuj je spravil & vito vito, in
 pa je šel in prišel do Maljovega grada. Sedel je & grad, prosil, da dija &
 služi, vidi. Ali vidi se ga draviti. In sam mu je svetoval in rekel do kuharja
 stopiti vuga poprašiti, če kterega pomagava potuje. Sedel je in poprašil ali ku-
 har se ga je dravil. Ker se le ni rekel prouti, ga je na zadnje kregel in tukaj
 je žial in kuhati pomagat dolgo in dobro mu je bilo, in je inel dosti, jetti
 in dosti jetti, in osega kar je žial.

Umazila se je pa kuharja v vito in kuhar je bil & svate povabl in. Malji
 sedel je priti ali kuharja nametvika ni mogel dobiti, ki bi ti dui na meste
 njeje kuhar. Tudi je svaročil mladencu in mladencu je sez panit jinja prevol
 kuhar. Sam se ni niti kuhar. Tudi je malo gledal in paje, kako je kuhar
 jedila pripravil. Gleda ga je obliči, kako dode jetti kuhar, in reči se je
 dolj dan obliči, kolj ga je obliči.

Kar se je spomnil v vito & reči: lje k rejuce, poterla na vito,
 ga prasa, kaj je storiti in kako, ker bude magel jetti kuhati.

Kuj pa mu reči in pravi: Ti jetti leji do enajstih. Ob enaj-
 stih vito, jehuri in vse kar ima kuhati, kar celo in kosmato & in kos-
 tet zmace, zapri in davi naj se, kuka. To bude vitojaj po jetti prišel,
 ga kar prasa, kaj boč imeti. Ti pa poterhaj, na kolico in kar bude, vito, vito inel.

Mladencu je stobil in šel. Drugo jutro je osen, je deset, je
 tudi deset in vse se zmirou leji. Stejaj Maljovi ga hadijo budit in blivat,
 da je že davno čas vstati in kurit vito. So mu žugala in vjale, da je teta
 postava, če pice opoldne kosilo ne bude gotovo, kuhar glavo zapade.
 In pa je le ležal in ležal, in vjal budivcem: Spustite me, če bom glavo
 zapadel, bom svojo, saj ne bom dase. Le ko pol enajstih zbeje spod sedje, se
 napravi, ga, zakuri in zmace vse, kar koli so mu dali, kar celo in kosmato,
 vse v vito. Ga pokrje in vse mu ni mar kako se kuka.

In kadar vira enajst v dani, pride stejaj, reči ga pravo jed. Ku-
 harček pa kar poterla na pokro, ga odvezne in vjame & kosta jed, ki je
 je stejaj hotel imeti. In stejaj pride & drugo, pride & tretje in tako
 dalje, kuharček pa vselej kar na pokro poterla, ga odvezne in vselej se
 njegaj vjame žajl jeno jed, da se je stejaj močuo čudil.

Malji pa je vse tako močuo kasalo in se mu vse tako dobro
 gdelo, da se ni niti ne tako. Prasil je tedaj stejaja, kako je dani ku-
 har. Stejaj pa je pravedal, da kuharjev pomagavo, ker je sam za
 ti dui & svate šel, se je njegova vito smozila.

Kraj pa reči: Kar vito je vse narjano, reči, reči, da naj
 k meni pride.

In stejaj je šel in je pripravil mladencu v vito, kjer je kraj

primal in z njim naj, očija gospoda celoga Kraljstva. Kralj pa je lepo & pričo vsih pohvalil in tudi vse so ga hvalili, ker so bile jihle, zares prav
prav dobro narejene. Ali ker je bil pa kuharček poklit & pito, prišel
in se tudi sehitil ni, ga je poprasal kralj, zakaj se ne odhrije ne zdej
in drugkrat saovo tako ne njeemu, ne komeu drugemu.

Switi kralj - reče naravnost kuharček - se bi sam studilo,
in gredo, zelolo, to bi vidili mojo glavo so ogorjelo.

Komej pa je to zgreh, je kralj in vse, ki so ga mijs redli,
tako ostalo, da so ker sklat, glee iz sok upali in pšivati začeli. Spravi
se spred mojih oči - galezi kralj - date nikdar nič vidil ne bodem, in
kuhar naj goe, kaj se pravi varjovca za kraljevo službo smati.

Reče je po kuharja poslal, in ga strasno ostro stral, da ni vedel in
si tudi ni upal kas nič reči. Kas & ta je gledal in molčal, in ni veliko
mavkalo, da ga ni kralj odstavil in iz službe spotal. Samo to ga je resilo,
da je mladunca se tisti dan od hiše spodil in brez plačila izjmal.

Ta pa ni dnel nič reči. Molčal je in v cel drugemu službe skat.
In daleč le ni hotel od grada iti. Kolgo je iskal, pa ni je nujel
nobite službe. Se gje h kraljevine vrtuarju, ki ga prasi o službo reči:
Vrtuar pomagava vca ravno potreboval ni, pa bi sam vender prav ho-
dil, če bi ga imel. Tudi je pripovesti in storie tako neizrečno rad
poslušal, da nobene stvari ne tako. Reče mu tedaj: Pomagava mi,
ravno treba ni, pa bi mi vender prav hodil, če bi ga imel. Če
sed hej storij, in ako jih toliko veš, da mi bodel vsak večer eno
povedal, te o znanju o službo, drugač pa ne, si bodem pa drugemu dobil.

Tistik pa dosto vnu - reče mladuncu - vsak dan do, ce hoče,
sam lahko povem, ta dote vsjdi, sam za vro kje, eno povem, če sam je vše.

Vrtuar pohima, in pravi, da mu je vše, se vsedeta na vrtu na
klop, in mladuncu začne pripovedovati:

Pripovedo od teta sedunca.

Enkrat sta bila berai in beraiica. Sta dobila dučka, sta bila tako rečna,
da ga nista mogla preživeti. Kaj jima je storiti? Nča misli in na gad-
nje je zmisli, ki muu da bode naj bolj prava. Gje, dobi list, dobi kuto,
dobi pro, spise, pisno, nese mlado dete & škofjisko cerkev, glavo &
mestno. Gje položi na veliki altar, ga dene na mlašne blazine, ga odene &
cerkovniku shlači in pisno vseh sjepe & znanjem napisou, „svitaneu cesarju“.

Znotraj pa je bilo zapisano:

Switi cesar:

To dote, ki na otarju leži, te je od vesel poslano. Lincenij, in kersti
ga shaudra, gredi ga po cesarstvo, kake lastnega sinu. Bote bode
zrastlo, enogracu gospod na zemlji. To te zapove in izroči gospoda
& seksih in na zemlji, kralj vsih kraljev, gospod vsih gospodov.

Tako je bilo & pisnu začelano. Nča pa je sel iz cerkve in
nodedu ga ni vidil & cerkev priti, ne iz cerkve iti.

Kadar pa cerkovnik pride & dožji prav, najde dote na altar-
ju. Gje h škofu in povč in škof pride & cerkev, vidi dote, vidi list, ga
zjame in prebere, prebravi ga pa nese naravnost svitaneu cesarju. Cesar
prebere in reče dote kerstite in imenovati shaudra. Gje zjame h sebi, ga sedi ko
lastnega sinu, in podneje & vsih reči, ki so kralj in kladarju potrebne rediti.

Glada je pa dete krasit do sedmice, je cesarja jelo sklediti, in tojko mu je delo, da bi trije na svetu njegovega sina edar bil. Tudi cesar jevega sina je to stvarno grifo, se dolgo ko njegovega sveta, dozdanjiga cesarja. Mucl ga je, kakor bi se dalor spod nos, spuditi, pa mu je volji spudlito. Ki, kak jik je bilo volji cesarja, ko mogli covetovati, kako stotit, da bude sin kad lednik in ne rejunc. Pa kakoli so zmidli in postudali otaka junc je spudlita.

Skialo se je pa, da dalec dalec v stedi moza je volji tri vedouca, tie ki vse reci se, in vse tega, ki k njemu dojde, stega in vse. Kad pa do njega priti hoc, mola sti stoji tie Maljstoa in voliti vmesco b teduo in b dui je, in vmesco b teduo in b dui spet napaj.

To je cesarje in vsim volji njega ko nalaci pristo. Cesar rec, skauden pred se priti, in mu tehole govorci. Ki je doja volja, da te imau naslednika voliti, se je rad odau. Vidim, da vime kad, ker me je starost maza, in da mi bude kualo ta svet zapustiti. Kadu pa mureu, bi pa rad imel tie jeresu od tica vedouca. Jelim tedaj da tie glet in priscel tistega tica in mi prinesel tie jeresu od njega. Tmu tie pol stoji leto stoga tie in razaj priti in jeresu primesti. Kad te me mureu kaja voliti, in ce o pravim cesu me prida in ali ce prisc se prinesel, me mureu doje volji spoluiti, in te krou date. Ti jo zapad, in Maljstoa je suavo.

Skander se napravi in gre po svetu skit tie vedouca. Hodi, hodi in cez tri mesce b tedue in b dui pride v stotno mesto pervega Maljstoa. Tu kaj je sil b Malju, ki njemu je ostal tie dui in tie noci. So dobro jelli in jelli in se po Maljivo gostiti, in se le tieje dau so ga pricali, kad je in kam gre. Kakel je, da je Maljivega rodu in da gre k tie vedouca.

Malj pa je imel na vrtu vodujak, v kterem je bila naj dolga in naj zelaveja voda narocnu svetu. To tega voda pa je sil se polajen, da ni hota see voda v njega tica. Malj je znanil po celim Maljstoa, ce se kdo znajde, da bi vodujak popravit, in je obubil dati celito celito placilo. Kam ga bilo, ki bi vedil vodujaka pentati. Kad bi bil se dal pol svojiga Maljstoa, pa je bilo vse zastouj. Ni ga bilo in ga le ni hotlo biti, ki bi bil vodujak popravit. Tedaj naroci skauden tie vedouca poprasati, kako mu pomagati, in mu obljubi, ce se po sveci stece, dati pol Maljstoa.

Tititi dau gre skander bogato odavjen od tod dalje. Gre in hodi, in cez 3 mesce b tedue in b dui pride v stotno mesto drugega Maljstoa. Tukaj je sil b Malju. Ki Malju je ostal tie dui in tie noci. So dobro jelli in jelli in se prav po Maljivo gostiti in se le tieje dau so ga pricali, kad je in kam gre. Kakel je, da je Maljivega rodu in da gre k tie vedouca.

Malj je pa imel na vrtu drevo, ki je glate jabuke rodilo. Tri leta seve pa se je jelo malo, ko malum sviti in malleti. Malj je znanil po celim Maljstoa, ce se kak vrtuar znajde, ki bi drevo bolezu opravit. Pa ni ga bilo, ki bi bil vedil in znal drevo opravit. Kad bi bil se je dal pol svojiga Maljstoa, pa je bilo vse zastouj. Ni ga bilo in ga le ni hotlo biti vrtuarja. Tedaj naroci skauden tie vedouca poprasati, kako mu pomagati, in mu obljubi, ce se po sveci stece, dati pol Maljstoa.

Tititi dau gre skander bogato odavjen od tod dalje. Gre in hodi, in cez 3 mesce, b tedue in tie dui pride v stotno mesto tretjiga Maljstoa. Tukaj je sil b Malju. Ki Malju je ostal b dui in b noci. So dobro jelli

in jili in se po kraljevo gostiti, in če le kralji dan so ga pratali, tako je in danu gre. Kralj je, da je kraljeva rodu in da gre k' teci vedouca. Kralj je, da pa je dolga r'ce, pa se ni r'ce predil od njega. Zdar, pa so mu povedali, da je bil vedouca na kralju tega kraljestva. Stanuje na sto. k' o sledi moja, od stolnega mesta en mesec en tedeu in en dan dalje. Ali robnega, ki je k' r'ce na sto k' sel, se ni bilo nazaj, svetovati so mu g'raj, ne hoditi, pa k'ander je djel, da gre, če ima trati suesti v roke priti, da je tako rednikova voja.

Kralj pa je imel kulado k'arho, lepo, lepo, tako zelo, kakor je našega kralja mlajša hči. Kraljeva pa je bila bolna in vsak dan ji je bilo huje. Kralj je je strahno rad imel, ker je bilo njegovu edino dote in sama nasla sica trona. Kralj je oznanil po celene kraljestva, če se kak zdravnik znajde, ki bi kraljevo oznanil in je pripadljem dote, obilno plačilo. Pa ni ga bilo zdravnika, ki bi bil vedil in znal kraljevo ozdraviti. Kad di bil dal pol svojiga kraljestva, pa je bilo vse g'ratouj. In ga bilo in ga se ni hotlo biti zdravnika. Tedaj pravoči k'ander, teci vedouca poprasiti, kako je pomagati, ter mu obljubi, če se mu pravoči teci, svojo hči dote in s' hčijo celo kraljestvo.

Četrti dan gre bogato obdarjen od tod dalje in obubi, če se mu po godu ejde nazaj priti. Gre in hodi in pride čez en mesec en tedeu in en dan na mesto detjiga kraljestva na moja, od druge se je vidil stot, kjer je bil teci vedouca. Ali kako g'raj priti. In je bilo radje viditi, kas da le je sho sejo. Goci in doli hodi od druge in pravočije. Ker g'raje t'čik mlad njegovu g'levo in d'evetu.

Kadar me t'čice
na stot letince,
me perutničice
ob grahu spušča.
Kadar pa vedouca
pride sem sled moja,
dveje šibice,
šibice letnice,
letnice majene,
č letnice obdajene

Šasi vodo
moja slavo.
Kikrat ga sluce,
čumojje v dve stene
na obe strani
se k'visho zdeli.
In kadar od tod
čez pride na grad,
špet t'kkrat ga sluce,
čumojje se sklence.

K'ander čuje, slusa, slji. T'čica pa razpne perutničice, se vidične in čez moje leti. K'ander pa odreže šibo, kas je je mo leto g'rat- lo, go obli in t'kkrat g'raje moje rohar. In kadar je t'čice odaril, se je moje na dva kampa, v dva stene vstopilo, da je bila v sledi čuka pot shoz njega. K'ander gre po poti, dokler ne pride na umklaj na stot. In kadar je na suho prišil, je špet t'kkrat po moje odaril in moje je špet shup g'rajmela in se stenuilo. Šibo pa je v pesek steknil, da di go nazaj g'rade dobil.

Gle, in k'ualo pride do stanovanja teci vedouca. Gle kar na ravnost v r'cio. Šibo pa je sešla in predla ženska, v'čimovca žena, vedouca. Vedouca pa kaone d'evu in dilo, in vedouca g'rajje: K'raj pa je teci nestlani clovek čunkaj pripeljal v ali ne ves, da te

dode moj moj, kadas domu pride, preej, stergul in suadel? Tako ya
 spoozi. Ali kes je bil Shauder ceduega obzaga, sulad in priljudu,
 se je je je suilite in rekla je, da bo shusila ya gotove smerti vestiti.
 Masala ya je, po kaj je pristel, in on je je vse na tauho po pla-
 vici pobedal, da ya je seduit po tri vedoucave peresa postab, da je
 bil pri teh kraljih, ki so mu narocili shustiti od teci vedouca po-
 diti perve, kako bi se dal njegov rodnyak popravit, ki je dolgo roci
 vode napata, drugi, kako bi bilo jahauci, ki glate jabuka rodi, pomagati,
 da bi se ne susila in spet rodila, tretje, kako bi se kraljicna odpravila.

Vedouca pa je rekla: Kaj njega si doma, pristel dode, o poldue,
 in kadas do pojuzinal, do ledel in gaspal, kako ima vsak dan savado.
 Ti se boi skil pod posteljo. Pod posteljo je skriven kot, in ce tudi spod
 jagleda, te ne boke ogledal. Yaz se bodem k spinu vlegla, muc ti peresa
 spulila, in jih tibi pod posteljo vrecila. Ti jih hitro pobere in spravi.
 Tihno dodi in tauho postlujaj, kaj bo govorel.

Shauder je glegel pod posteljo. Mude soluce na poldue, dari se odpru,
 o hiso stopi ti vedouce. Bil je ves, kako clovek, samo po osim gnotu
 je imel perje, in gravcu rok se perutnice. Rouaj o hiso stopil je skil
 sepo o nos, kako bi nehaj duhal. Has galkice: Gna, Kristjanuska duša
 je o hisi. He je? Hna. Has nisim nikogar vidila, se ti le gni. Hna pa je
 pregledal vedidel vse kote, in del ni nic dobil, je sedel, juzinal in
 po juzini sta se spat vlegla. Amalo je gaspal, in kadas je raj bolj
 smercal, muc gna spuli pero, ter ya verje pod posteljo in Shauder
 ya hitro pobere in spravi. Vedouce se pa gudi, se ce, kes ya je zabole
 lonko muc je pero spulila, in reci: Kaj ti je, da me budi? Hna. Rekaj
 se mi je sanjalo, pa di rada vedila, je koli sed ali ne. Sanjalo se mi
 je, da je neki kralj, ki ima rodnyak, pa vade noce napate. Kaj pravis,
 je koli sed ali ne? Hn. Kes, je sed. Hna. Kako bi se pa temu pomagalo,
 kaj pravis? Hn. Kako nelli? Preduji, cevi teci zagatena vedila kasta-
 dica, yerda kleta. Ta se mora iz teci spravit, in spet do vodo da
 jat. Amalo je spet galkenal in gaspal. In kadas je raj bolj smer-
 cal, muc spet gna spuli pero, ya verje pod posteljo in Shauder
 ya hitro pobere in spravi. Vedouce pa se presludi in teci: Kaj ti je
 davas, da mi se das miru? Lytovo. Kristjan usoa diti na otoku, da
 te ne da pokoja. Hna. Spet se mi je nehaj sanjalo, in ce bolj živo,
 kako popled. Sanjalo se mi je, da je neki kralj, in kralj ima ja-
 slavo, ki rodi glate jabuke. Da je tri leta ul mic rodilo in se vedno
 susi. Je koli sed ali ne? Hn. O, se ce, da je sed, justime. Yaz bom spal,
 pa nikar me acc se budi. Hna. Se bom koj, justila, pa bi vudla
 rada vedila. ali je in kako je drevsu pomagati, da bi se ne posusilo
 in spet glate jabelka rodilo. Hn. Na bi nas babe in vasi go davorst.
 Pod drevsom je debel ciro, kako tete. Cerna naj smole, da se boke
 kosevne spodjedal. Pa justime pravim, in nikar me acc se budi.
 Hec in Amalo gaski in kadas je raj bolj tado spal in raj bolj
 smercal, muc spet sua pero spuli in ya verje pod posteljo. Shauder
 ya pobere in spravi. Vedouce se pa presludi in garentaci nad svo, da se
 je Has gpanila. Pravi: Kaj vraga, da me gmiraj dregas? Si kruzace,
 na otoku je in usoa diti Kristjanuska duša, ki nama miru ne da.

Una kaj bot to misli. Mei se je le spet naujilo, nekaj tako strašnega, da
 sim kaj kviško plevala in v te zadila. Sadržalo se mi je med drugemu, da je
 neki kralj, ki ima edino hčer. Hej pa je dolga in kak dan je je neki
 družje. Je holi res ali ne? Kako bi se pač odpravila? Mu. U kaj ti je neki
 Maljčina mar; ali živa ali mure, ni toliko na rje. Zpa je res, da je
 ni pod solucem tako, ali če mure, & je sto. hnege delleta hde na svetle
 nauj, drugoga nič. Una. Ali jej pa si več pomagati? Mu. Kaj to
 tede skete, kaj tede mar? Una. U pa si vendar rada vedila. Mu. Se si
 zgedane ste vse dabe. Pa douvšit ind - ru! le vsak dan tri zaporedoma
 jiskere sauo namoljenega soličnega mleka popije, do v šest dneh
 zdrava. Drugače pa ne smora biti, na otoku je Kristjan. Mi ose tako
 diti, in pred si ne damu miru, da ga najdem. Je škoda, da moja ose
 gavednost reka, kadar na otok prideu, in da le za tisto čim, za Mar
 me hdo prasa.

Stane, se napravi in glati, porotoku iskat. Stojaj je pa iz hise
 stopil, reče vednuka Mauder izpod postelje glati, ga prasa, če je
 dobil peresa, in zvedil, kaj je on pravi od bodujaka, od zdrave in od dra
 ljede. Au ker je djal, da je dobil in spravil peresa in dšial, kaj je se
 domnevo pvedal, mu reče vednuka: Zpa je le hitro od kadas si prišel. Mu
 dode zdej na mrem koncu, otok je velik in preden dode osegga obkret, si je lahko
 smutlan morja na suhem. Mauder se zahrvali, gre in kadas pride na
 prod, dobi hdo sauo tam v pesku utakujeno, Mauder jo je čim prišel
 otaknil. Masi trklat & rje na morje, in kadas dajic odari, se razdeli,
 da je dila duha pot shoji vjege. Ho je pa na vrhraj prišel, je vedal spet
 trklat & obljubo na morje, in morje se spet slegnulo in stenoilo.

Mauder vte načaj. Čez en mesec, in tedu in en dan pride v isto
 mesto tretjiga Maljstva od Maljstva, kjer je bil on doma. Gre k Mal
 ju. U nezrečnem veseljem so ga sprejeli, hde jim pove, kaj si kaho in reče,
 da naj Maljčini vsak dan tri dni zaporedoma pisket to zlega rubeha
 koj spod solice na ose tete piti dajo. Au tretji dan dode popolnoma
 zdravela. So jalti in pili in se po Maljico ustili tri dni. Au kadas je tri
 dni pretetlo, je dila Maljiva popolnoma zdrava, kakor si niholi bolna ne dila.
 Zdej pa je čdo teta veselj & Maljivem gradu in v celum mestu, da se
 niholi bocega. Stari Malj pa je bil moj beseda, in ker je rekli, je veselj
 gpesto in na tauko spolnoval, in besede mestu mu ni bilo močve, ker
 Malj mola moj beseda biti. Objubil mu je hčer. Au hči je dila lepa,
 in su je bil tudi čednega obraza, in ona je vjege rada imela, su panjo.
 Ustili so se spet vsove tri dni. Čekiti dan pa je bogato obdarjen hde po
 diti sel dalje, toda je objubil pred hdo močve, najaj priti, da se svata
 napravi. Sel je in čez 3 mesece, 3 tedu in 3 dni pride v isto mesto
 drugoga Maljstva od Maljstva, kjer je bil on doma. Gre k Malju.
 U nezrečnem veseljem so ga sprejeli. Hde jim pove, kaj si kaho in
 reče, da naj Korenime jstlan odkopajo. Pa Korenime je kakor teta
 debel čer, ki Korenime prioda, da se drevu budi in ne radi več glatik je
 duk. Precej je rekli Malj Korenime odkopati in pod Korenime si dobiti
 kakor teta debelega črda. Teja domoviti, in precej je drevu jelo zeluniti,
 evesti in sad nastavzati. Cila Maljiva družina je dila močno vesela,
 posebno pa sam Malj. Malj pa je bil moj beseda. Ker je rekli, je bilo

Kralj z žibljem prišlo, je sedel na trono sploval, in besede enosti mu ni bilo mogče, ker je bil Kralj, in Kralj mora svoj beseda biti, če ne, ni sedel, da na prestolu sedi. Ubljudil mu je bil pol Kraljstva, dal ga mu je gostiti so se prao po Kraljev 3 dni. Četiti dan pa je šel do gata obdarovan poročiti dalje. In kadar je prehodil 3 mesece, 3 tedne in 3 obdarovan po sili dalje. In kadar je prehodil 3 dni, je prišel v otorno mesto prvega Kraljstva, od Kraljstva, kjer je bil su doma. Gleh Kralju. In neizgubnem mulljem so ga sprejeli. Gle jim prao, kaj in kako, in seče, da v odrujaku v srednji čevi tict Kleta zagatona. To se mora iz cone spraviti in spet do vodo dajal odrujak. Kralj je precej zapovedal in odrujak je koj vodo dal. Čela Kraljeva družina je bila močno vesela, pr. sedel pa Kralj. Kralj pa je bil svoj beseda. Ker je sedel, je bilo kakol prišlo, je sedel na trono sploval, in besede enosti mu ni bilo rihakor mogče, ker je bil Kralj, in Kralj mora biti svoj beseda, sicer ni sedel, da na prestolu sedi. Ubljudil mu je pol Kraljstva, in ga mu je tudi dal. Gostiti so se prao po Kraljevo 3 dni. Četiti dan pa je šel po sili do gata obdarovan dalje, in kadar je prehodil 3 mesece, 3 tedne in 3 dni, je prišel domov. Je šel v Kraljevo sedniče. Ni so se ga vstašili, ker so mislili, da ga več nazaj ne bo, da ga je gatao tict vedomeč stergal. Mu pa je vedel, kam sed tako snoli, da očetu sedniče 3 perasa, po Klete ga je postal rekče: dikar se ne bojte, nisim prišel, da bi simu cesarstvo preozel. Inam je doc Kraljstvo, vsako tiko volilo, kakol vase cesarstvo. Dekaj časa se ostavem pri vas, potlej pa glem, se zročim v Kraljevo in prabzmem Kraljstvo. Kaj se stazi zagjednijs. Ni so mu dobi. Ali Kladre več ni bilo doma biti. Bogato obdarovan se napravi na pot, gde in pride čez deset mesecev v Kralje. Se je spročil v Kraljevo in to je bila berhka svatoosčina. So jelli in pili in se zdaj se goste in jedo in pijo, se je niso veča pojedli in popili.

Duladenc je kancal in vrtuar je bil mlad asel. Lja je oyl v družbo in dolgo je bil pri njem, in mu je vsak večer eno stbico povedal, v časih pa se ocl, po mu jih ni niholi zmanjšalo in se le jih je vedel. Po dnevi ni nič drugega delal, kakol rojicam prilijal, glede popravljal in pomladi drevoje kobil.

Tedil je bil tudi enkrat čepijo. Kas ga vejica praplasti šlone, ter mu spij čepico na sta. Kaj so se mu pa odvihali in po plicah osuli glati lasje, svitti kakol solnce. Kutto je skočil z drevesa kakol ivreca po jelti, je pa šel pobral čepico, lasi podvihal, in širil, da bi ga noben ne videl. Videla ga je pa Kraljeva najmlajša in najlepša hči Solučica, si ga je dobro vrtinila in ga moja na tihem odbrala. Duladenc pa ni vedil nič, da ga je tako videl, in je se zmiraj mislil, da nihče ne zna, da ima glate lasi.

Kas je pa prišel, da so bile Kraljevine ga močilo. Kralj spnau, da naj pridejo dombit, ker zveni hče močiti. Vpiranju pa je dal hčeranc prasto voljo. Kterega hči si hčejo zjuna glati, se sode nič dhanil. Pridejo kuzci in drugi močični iz vsih Kraljev. Glealo se jih je polno veliko poslopje, in vsakimun sheli zenu je bilo dovoljeno gledat priti. Solučica naj staja in Garika srednja hči ste že zdale vsaka kuzca, le mlajša Solučica je

goščakovele in v nobenega žleala. Tudi vertuarški mladenci je del
 gledal, kako gospoda smukijo, di del le rad vidil. del je ruce je
 ostopil za kuce. Komaj pa se soluceica ogleda, rici: Tu je moj, tega
 mi dajte moja, drugega noben in ne marate. Vse so se gacudili, ji
 dravili, poteku hudi je del klali, perovic, del ni mislil, da bi nujiga
 zoolila, kakol saj grofa, drugle pa posebuo zato, ker je mislil, da je
 vertuar ost guriob, kakol mu je sam pri obedu povedal del. Ali soluceica
 se ni dala prepovrati, drugoga ni hotla, kakol ravno tega. Klali, ker je
 objubil, da ne bode silil in noben dravil po svoji volji obiti,
 da, da ga v ruce. Sami tako je del jezil, da je nic pa kas nic dote
 dal. Kadar sta se pa parocila, sta sta postovat o vrnarjevo basto,
 kjer sta se s tim zidila, da sta jrsbase in druge take stci platta. Kista
 bila vedno vesela, in klali, se ni del zmeuil ze njega in garnis.

Primerilo se je pa, da se je kralja v sedmih mesecih, ki mu je vojsko
 napovedal, in v teh mesecih se tako pa res pocili. Klali je jelo shaketi, sovraz
 nih je del nocu, in se vubrat toliko vojstnikov je imel, kakol su. Zdej
 so se vpligivili in cela vojsha je korakala na bojise, kjer je bilo sovraznikla,
 kakol usraolji na miravljiscu. Tudi solucei moj gre h kralju in ga prosil,
 da bi smell tudi su hia vojsho sti. Vse se z njega nooca delajo in mu
 dajo stero guro. Mu pa je jezil guro do verbe, o kteri je imel se
 Guiraj konja svote. Vthopje vitesho oblacilo, se dancje, oblate in konja
 spravi, guro pa h verbi privije. Siko pa mu reci: Kadar do hlijo
 bojisea, ker na celado poterhaj, in imel dos vojstnikov karkoli v njih
 dos sam pojcel, in klades do vojsha koncava, poterhaj spet, in jezivili
 bodo. Zasede svote in dirja do bojisea.

Tukaj pa so se ze bili, in ravno so se te odviti ovali, ker se pride
 z neizreceno veliko vojstniki, in preden je solucei za guro slo, ni bilo
 nobenega sovraznikla noc. Kades je bila pa bitva koncava, ta maglo
 spradode svote, zadirja, poterha na celado, in ker bi treuil, ni bilo
 nihjer nobenega vojstnika noc. Prijzdi do verbe, pokopje oblate in
 spravo, in spravi svote in verbo. Zasede guro, in se le coz tri dni
 na nji dudu prijzdi. So so ga drugi iz grada vidili priti so se mu sme
 jeli in se nooca z njega delali, in ga zasmehovali. Sami so se pa gostili,
 deseli, da se je vojsha tako dobro izila. Doheden pa ni vedil, kdo je
 del, ki jim je pristil pomagat in ki jim je zmagyo poddelil. Sami pa tudi
 ni nihomer povedal, tudi jeni solucei ne. Spet sta jrsbase platta in
 nihce se ni zmeuil ze nju dva.

Primerilo se pa, da je kralju drug kralj vojsho napovedal, se
 vubrat dolj nocu, kakol perovic. Klali je jelo shaketi, kaj dos, v teh
 mesecih je bilo napovedano, da se bodo za res pocili. Klali spet jelo
 celo vojsho, pa sovraznik je imel se vdelej veci moc, kakol su. V
 tacejo meseci, in vojna bi se imela vpligiviti. Zdej spet pride jrsbase h
 kralju in ga prosil, ce sme tudi z njim na vojsho sti. Vse so se se
 dolj, so pred z njega nooca delali, in so mu dali se slabis guro, so
 pervikrat. Mu pa guro zasede, jezdi h svote. Guro privije, ji
 trave namuli, konja zasede in dirja na bojise. Kades je pa je
 pristil, so se se bili, in sovraznik je tako pritisikal, da so se ti vojsho-
 govci in jshali in doge prosili, da bi pa spet tisti vitez pristil jim

pomagat. Ta je potekal na čelado in na evklat je privrlo, vse pisano voj-
 cidlo, kakor mraovi iz mraovišča, kakor jih zdraži. Tudi se počijo in
 preden je soluce za gorami, je bil sovražnik popolnoma potlečen in
 prepoden. Vitez pa je preč po končani bitvi stau sil, kraljevi pa od
 kralja poslani za njim, da bi ga zadržali. Ali sprud sč jim je surin
 vojstva zginila v evklat, da niso vedeli kaj in kako, ker je na čelado
 potekal. On pa je prišel do cerbe, shobil so konje, stoulo ko peroklat,
 zasedel guro, in ležl, ko polj domue cel tedu pozuje kakor smi, ki
 so se spet gostili vedli da so zmagali in se z tega nooca delali. Poteden
 pa ni vedil, kako je bil, ki jim je prišel pomagat. Sam pa tudi ni
 nikomur povedal, tudi soluciji ne. Spet sta jrbasa pletta, in nihče
 se ni zmenil za nju dva.

Primeri se pa, da sta se premagana kralja združila in se evklat
 vojstvo napredala. Kralja je jelo sherbeti, kaj do. V tih mesecih je
 bilo napovedati, da se bodo za let počili. Kralj spet zbere celo vojstvo,
 pa sovražnik je imel se vedle, stitklat vse moči, kakor su. Potetko
 meseci in vojna bitve imela odigniti. Spet pride jrbasa k kralju
 in ga prosi, da bi smel tudi su na vojstvo iti. Ali so se si bolj, kakor
 jrbasa dvoakrat z njega nooca delali in so mu po kolgi prosuji dali
 tako slabo guro, da je komaj ležl. On se pa vsede na njo, in jezdi
 do cerbe, prvine guro je napuli nekaj čave, jo je delone, da je jedla.
 V kopal je vitezko oblačilo, ga obkolal, svčeta osedlal, ga zasedel,
 in oca vojščec zadržal. Kakor je pa dolgo prišel, je potekal na čela-
 do, in vojščakov je privrlo, kakor mraovi iz mraovišča, kakor jih
 zdraži. Kakor je pa tje prišel, so se je bili, in sovražnik je tako
 pritiskal, da so se ekol bežali. Težko težko so je pričakovali, da bi spet
 vitez prišel in jih rešil zadržega, in se di prišel, je kralj zapovedal, dobro
 pazite in ga pridržate, da bi ga zamogel zadržati za koliko domoe, ki
 mu jo je je dal. Tudi se počijo, in se pokajo do tednega večera in tako
 kralja je bila bitva, da je bil vitez na roci ranjen. Kralj vidite, da mu kvi
 tel, mu polki svojo ruto, da si rano z njo zacije. In spet so se vseliti
 in sovražnika popolnoma potlekli. Kakor je bil pa voj končan je naglo
 spet stau zadržal in niso ga mogli ločiti. Zginil jim je sprud sč,
 da nihče ni vedil kam in kako. On pa je jezdi do cerbe, shobil s
 konje, ga izsedlal, a cerbo djal, vitezko obloho in konjstvo opravo za
 kopal, guro odvezal, zasedel in ležl proti domue. Gura pa je komaj
 ležl, in tako počas sta, da je se le ede vse nedelji pozneje domue pri-
 šel. Tui so se pa gostili in so bili vedli, da so spet zmagali in so
 temu od delce ga ogledati posmehovali. Poteden pa ni vedil kako je
 bil tje vitez, ki jim je je tritkrat prišel pomagat. Sam pa tudi ni
 nikomur povedal, tudi zeni soluciji ne. Spet sta jrbasa pletta in
 nihče se ni zmenil za nju dva.

Dal pa je nji zdraj, ko je pravje naredila, tudi ruto pral, ki
 mu jo je kralj su vojški dal, da se je z njo obvezal. Kralja se je pa
 pred niso na rautah z drugim peritom pred suila. Kas jo ogleda
 nekdo kraljevi. Dve kralju in kralj ga pollice pred se in ga terdo
 priime, zdraj mu je ruto ukradel. On pa rec: ne zamestite vutli
 kralj, si ste mi ruto sami dali in ste mi jo sami na vojški

dali, in oholi toke zavozali, ko sin bil sajuje. Kralj. To ti najis. Jed sin je
le minuc vitez dal, ki sam je pridel pomagat in ko je spravnila
pobil. Uu. Svitti Kralj! Di ste mi je dali jaz sin bil tisti vitez.

Kralj. Sej ti ne verjamem, in ee ne moret skazati, da je jed, ko grovit,
bo dal glavo, kol se podstovis in gles Kralje Mast. Le mi pa ti
pripeljes tecijsa konja, in toliko vojakov, kakol mi vitez a vojaki,
dove pa vezel, da si ti tisti vitez bil, ki nas je pogube sovil, in dom
te naredil Kralja.

Bel je jebosar do verbe, se oblece po vitesho, konja roselha, po-
taka na colado, in vojteakoo je priilo, kakol tija in dove ali mreo-
ljincev iz mracljivca. S temi prijzdi do grada. Hi so ga bili ceseli.
Kralj je bil moij beseda. naredil je je Kralja in dobo ko jedli in jili
in se gostiti stinajet dui koj naplej.

Sivko pa zdaj splegsobri in prav: Zedaj si Kralj, dobil, dosegel
si seco, prejil placilo, ki sine ti ga obljubil. Zedaj je se ena. Ustledat
mi glavo a du pa pravi: Kakol mi je magoc, ki zdaj glavo odlozati,
kol si mi je toliko dobege stoid. Konj parcoe: Uu ti meni, ali pa
jaz tedi, kakol roes. Uu. Ste moram, naj pa bode. Naj je jaz tedi, ka-
kol ti meni. hee, zdue sablico iz noznice, snahue in siocetu glava
odleti. Iz rje pa zleti bel globick gori na ravnost proti rebu.

z